

Elers-Nielsen, Frederiksberg Kommunes Gartner, V. Fabricius Hansen, Københavns Kommunes Gartner, og Jens K. Jørgensen, Overgartner ved „Det kgl. danske Haveselskab“ og Grevskalet Knuthenborg. Disse 4 Mænd sidde inde med en Uddannelse, som sætter dem i Stand til at udtale sig om Spørgsmaalet, deres Ord, tror jeg, falde med mere Vægt end den Udtalelse, den højtærede Trafikminister oplæste.

Jeg ved nu ikke, hvad der har foranlediget Hr. Clemen Jensen til at søge den Post, her er Tale om, jeg ved ikke, om han har søgt den paa eget Initiativ, jeg ved ikke, om Hr. Clemen Jensen har ment, at han ud fra sine egne Forudsætninger var skikket til at beklæde dette Embede, men jeg ved derimod, at Hr. Clemen Jensen for et Aars Tid siden ansaa sig for kvalificeret til et andet Embede af underordnet Betydning, idet han for et Aar siden søgte Plads som Undergartner ved Københavns kommunale Gartneri, en beskeden Stilling, der er lønnet med 1,800 Kr. og ligger indenfor det Omraade, Hr. Clemen Jensens Evner og Uddannelse anviser ham, nemlig det rent gartneriske, Blomsterdrift og saa fremdeles. Denne Plads søgte Hr. Clemen Jensen, men han blev ikke ansat. Denne Mand, som altsaa for et Aar siden søgte en Plads som Undergartner ved Københavns kommunale Gartneri, men ikke blev ansat, er Aaret efter sat paa den fornemste Plads, vi overhovedet have her i Landet for dem, der beskæftige sig med Havevæsen. Jeg tror, den højtærede Trafikminister vil forstaa, at en saadan Udnævnelse, saaledes som de Mænd, jeg her har citeret, have skrevet, vækker Overraskelse, Forbavselse og Ængstelse, og at deres Følelse af, hvad der er rigtigt og retfærdigt, ere blevne dybt krænkede derved.

Den højtærede Trafikminister vilde nu for Alvor sige, at den Mand, han har udnævnt til Haveinspektør, har flere Betingelser end den ene af de Mænd, her er nævnt, Hr. Erstad Jørgensen. Den højtærede Trafikminister ryster paa Hovedet. Det forekommer mig, at den højtærede Trafikminister vilde sige, at han havde Betingelser forud, og jeg maa ogsaa antage, at Ministeren har ment det, siden han har udnævnt Hr. Clemen Jensen til Embedet. Indtil jeg ser det modsatte i Rigsdagstidenden, vil jeg gaa ud fra, at Trafikministeren sagde, at han havde flere Betingelser end Hr. Erstad Jørgensen. Jeg beder

imidlertid den højtærede Trafikminister stille de to Mænd overfor hinanden: Begge have de en fin Havebrugseksamen, begge have de gartnerisk Uddannelse og have rejst i Udlandet, Erstad Jørgensen blot i 5—6 dobbelt saa stor Udstrækning som den anden, begge have administreret store Anlæg, men saa har Erstad Jørgensen dertil alt det, som den anden savner, nemlig Uddannelse i det særlige landskabsgartneriske, fremragende Evner som faa Mænd paa dette Omraade, praktisk dokumenterede ved en Række Arbejder paa det landskabsgartneriske Omraade, ved store Anlæg for private og for det offentlige, ved fremragende Deltagelse i de betydeligste Konkurrencer paa saadanne Oraader. Jeg mener, at denne ene Mand har præsteret et Arbejde, som godtgør hans Egnethed til denne Stilling, medens den anden i saa Henseende er et ubeskrevet Blad. Den Uddannelse og de Egenskaber, som Hr. Clemen Jensen har dokumenteret overfor Offentligheden, ere af den Art, at der sidder i Landet Hundreder af Havebrugskandidater, Hundreder af gartnerisk uddannede Mænd, som kunne sige: Vi ere fuldt saa vel ved vor Fortid og vort Arbejde kvalificerede til denne Stilling, men vi have maaske manglet Protektion. Den Udnævnelse, den højtærede Trafikminister i Dag har forsøgt at forsvare, vil ikke blive noget ærefuldt Blad i hans Administration af de offentlige Arbejder.

Finansministeren (N. Neergaard): Jeg ønsker kun i Anledning af de Udtalelser, der ere fremkomne fra det ærede Medlem for Københavns Amts 2den Valgkreds (K. M. Klausen) og fra det ærede Medlem fra Hillerød (Dinesen) angaaende Tøjleverancen og Uniformsleverancen til Toldvæsenet, at sige, at de Anker, der ere fremførte, skulle blive tagne under Overvejelse i den paagældende Administration.

K. M. Klausen: Jeg vil gøre et Par Bemærkninger til den højtærede Forsvarsminister. Han mente, at den omtalte Overskridelse havde sat vore Sind i Bevægelse. Nej, det har den ikke, vi ere blevne for hærdede overfor den Slags Ting. Der skal meget til, at man i saa Henseende kan sætte vore Sind i Bevægelse. Men vi finde, at det er vor Pligt at paatale det, naar den Slags Overskridelser finder Sted. Den højtærede Minister sagde om min Opgørelse over Militærudgifterne i Aar, og at jeg dør havde skrabet Bunden. Ja selvfølgelig, det skal man, naar